

Hilversum: veiligstelling

Boombergpark een stap dichterbij

In eerdere nummers van dit tijdschrift is al enkele keren aandacht geschonken aan het Boombergpark. "Rijksgroenmonument of teloorgang" luidde de kop bij het laatst verschenen artikel over het gebied. Als de tekenen niet bedriegen zijn de gevaren afgewend en gaat het park een goede toekomst tegemoet.

Binnen de bebouwde kom van Hilversum ligt een bijzonder wandelgebied. Het loopt vanaf de Kerkbrink in het centrum over de Peerlkamplaan naar het Corversbos. Een fraaie bomenlaan met voornamelijk onverharde paden en bomen van indrukwekkende omvang. Ongeveer halverwege, op het hoogste punt, bevindt zich een parkachtige meer open ruimte, het Speldekussen, waar ook een aantal zijpaden op aansluiten zoals het Jan van Ravenswaaypad.

De naamgever van dit laatste pad is een kunstschilder van romantische landschappen die het padenstelsel in 1831 heeft aangekocht en ingericht. Het doel was om een belommerde wandeling te realiseren over een reliëfrijk deel van Hilversum vanwaar men optimaal kon genieten van de schoonheid van het omringende landschap. In 1848 is het wandelgebied overgegaan naar de gemeente Hilversum onder het voorbehoud dat *"de publieke wandeling ten allen tijde zal moeten worden gelaten onverlet, zooals die nu is bestaande, en alzoo een belommerde wandeling opleverende"*. Zo ontstond het eerste openbare stadswandelpark van Hilversum.

Dit wetende was de schrik groot toen eind 2002 bekend werd dat de gemeente Hilversum plannen had om een deel van het wandelpark bij het Speldekussen met asfalt te verharderen. Dit is een ernstige aantasting van het karakter van het gebied en tegen de in het servituut vastgelegde bepaling. Tijdens bijeenkomsten met de gemeente, met buurbewoners en vele anderen bleek de Hilversumse politiek op dat moment niet gevoelig voor argumenten.

Daarom besloot de VVG én St. Leefmilieu een verzoek in te dienen (5-11-2002) bij de Rijksdienst voor de Monumentenzorg (RDMZ) om het wandelpark aan te merken als beschermd rijksgroenmonument. De RDMZ zal daartoe eind 2003 een advies uitbrengen aan de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen. Dat doet zij pas als ook de gemeente een advies over dit verzoek heeft uitgebracht.

Om dit advies te onderbouwen heeft de gemeente initiatief genomen om een gedegen onderzoek naar de ontstaansgeschiedenis en historische en huidige waarden van het gebied uit te laten voeren. Dit onderzoek is inmiddels afgerond en het rapport heet "Boombergpark, een cultuurhistorische verkenning van de wandelpaden Peerlkamplaan en Jan van Ravenswaaypad te Hilversum". Het is een gezamenlijke uitgave van de Hilversumse Historische Kring "Albertus Perk" en de gemeente Hilversum onder redactie van P.A. Bakker *et al.*, 22 mei 2003. Met name enkele leden van de Historische Kring hebben hier veel speurwerk gedaan en er een zeer aantrekkelijk en rijk geïllustreerd rapport van gemaakt. Het ligt in de bedoeling om het in boekvorm uit te geven en nog dit jaar te laten verschijnen.

Mede op grond van dit onderzoek blijkt dat het wandelgebied aan de voorwaarden voor een rijksmonument voldoet en een bijzondere plek inneemt in de landelijke ontwikkeling van stadsparken. Verschillende gemeentelijke commissies, B. en W. en tenslotte de gemeenteraad hebben dan ook op 26 juni 2003 besloten positief te adviseren aan de Staatssecretaris het Boombergpark te plaatsen op de lijst van beschermde rijksmonumenten. Over enkele maanden zal ook de RDMZ advies uitbrengen aan de Staatssecretaris en als ook dat positief uitvalt dan is de beschermde rijksstatus een feit. De RDMZ krijgt dan een toetsende rol over de nog op te stellen plannen voor dit gebied.

Als het boek is uitgebracht kunnen alle geïnteresseerden kennis nemen van de boeiende ontstaansgeschiedenis van het Boombergpark. De verkregen kennis over het gebied is vervolgens een rijke basis voor het opstellen van een visie, een inrichtings- en beheersplan voor het gebied in de geest van het servituut en het voeren van een discussie daarover met alle betrokken partijen en niet in de laatste plaats met de bewoners in de directe omgeving.